

Za nejvyšší možnou částku vykoupíme autovrak

doklad o ekologické likvidaci
odvoz ZDARMA
www.vyvrak.cz

Tel.: 731 04 04 05

Školy, představte se

Podzimní hrabání listí

Naše škola má moc hezké školní pozemky, na nichž roste spousta vzrostlých listnatých stromů.

V teplých dnech dávají dětem chladivý stín, probíhá pod nimi výuka i aktivity družiny a navíc po celý rok zkrášlují okolí školy. Na podzim postupně shazují listí a většinu školáků i vyučujících nastává práce při jeho úklidu. Vždy se uplatní každá šikovná ruka.

Velcí i malí postupně listí hrabou, svázejí na jedno místo a dávají do přistaveného kontejneru. Pobyt na čerstvém vzduchu i poctivá ruční práce je pak dalším obohacením, kterého se nám od našich stromů dostává. A schválně, kolik asi listů se letos vešlo do přistaveného kontejneru? ☺

M. Kosina,
učitel ZŠ Havlíčkova, Jihlava

Foto: archiv školy

Gustav Mahler a Jihlava

V měsících října a listopadu se na ZŠ a MŠ Jihlava, Nad Plovárnou 5 uskutečnil projekt s názvem Gustav Mahler a Jihlava pro žáky sedmých a osmých tříd.

Naši průvodci nám také představili unikátní hudební nástroj skřipky, na který dnes umí zahrát jen málokdo. Zpestřením pro naše žáky byla ukázka videomappingu s mahlerovským tématem a dokument mapující život Gustava Mahlera, kde zazněly i ukázky z jeho děl.

Druhá fáze projektu zahrnovala vycházku po stopách Gustava Mahlera, což znamenalo, že žáci navštívili místa, kde skutečně tento skladatel pobýval.

Naše kroky vedly např. k Městské knihovně Jihlava, kde kdysi bývalo německé gymnázium, kde studoval, ke kostelu sv. Jakuba, kde zažil katolickou mši, k dnešnímu Horáckému divadlu, tehdejšímu Městskému divadlu, kde koncertoval na klavír. Paní průvodkyně nás zavedla i do Parku Gustava Mahlera, kde kdysi stávala židovská synagoga. Celé naše putování jsme symbolicky zakončili u mural artové stěny, která je věnována právě tomuto významnému skladateli.

Za důležitý výstup tohoto projektu lze považovat propojení jednotlivých předmětů, tedy dějepisu, hudební výchovy a výtvarné výchovy, navíc u žáků došlo k posílení sounáležitosti s naším městem. Celý projekt také navazoval na Strategii kultury a cestovního ruchu našeho města, kde je značka Gustav Mahler jedním ze stěžejních témat.

Závěrem bychom velmi rádi poděkovali našim skvělým průvodcům, tedy Janě Součkové a Robinu Melounkovi z Domu Gustava Mahlera, provozovaného příspěvkovou organizací města Bránou Jihlavy.

J. Korbelová, R. Lavičková, Š. Nováková, R. Štokr,
ZŠ a MŠ Jihlava, Nad Plovárnou 5

Foto: archiv školy

Ceny Paměti národa pro osobnosti z Vysočiny

Miloš Vystrčil

Společnost Post Bellum (přeloženo z latiny „post bellum“ znamená „po válce“) oceňuje od roku 2010 každoročně pamětníky útlaku komunistickým a nacistickým režimem. Mezi do dnešního dne 66 laureáty jsou váleční veteráni, političtí vězni, odbojáři, přeživší holocaustu, perzekvovaní spisovatelé či představitelé undergroundu, skauti, příslušníci církví a mnozí další.

V letošním roce jsem měl

17. listopadu možnost se opět zúčastnit, poprvé i za přítomnosti českého prezidenta, udílení cen Paměti národa, které probíhalo v Národním divadle a bylo také živě vysíláno Českou televizí. Přestože se může tedy zdát, že vše důležité bylo možné vidět v televizi, dovoluji si přidat několik zajímavostí, které televize nezachytila a ani asi zachytit nemohla.

Před vlastním udílením Cen Paměti národa se vždy ještě koná rozšířené setkání Kolegia Paměti národa, kde je možné s laureáty Ceny Paměti národa osobně promluvit a blíže se i při osobním rozhovoru seznámit s jejich osudy.

Nezapomenutelným zážitkem pro mě bylo minulý týden setkání s laureátkou ceny Paměti národa paní Marií Klangovou. Marie Klangová, které je letos 99 let, se totiž, stejně jako kdysi já, narodila v Dačicích a do školy na reálku chodila, stejně jako kdysi já, do Telče.

Vyprávěla mi, že dobře znala nejen mého tatínka, ale na rozdíl ode mne potkala a pamatovala si také mého dědečka Bohumila Vystrčila (můj děde-

ček zemřel v roce 1947, já se narodil v roce 1960). Teprve v Praze v Národním divadle jsem shodou okolností zjistil, jak statečná žena se v roce 1924 v Dačicích narodila.

Co se týká vlastní odbojové činnosti Marie Klangové, kdy riskovala vlastní život a předávala jako nuceně nasazená v továrně na výrobu bomby V1 informace o konstrukčních prvcích této německé revoluční zbraně, o tom nijak zvlášť ani mluvit nechtěla.

Na otázku, zda se neobávala o svůj život, Marie odpověděla, že považovala za samozřejmé pomáhat v boji proti nacistům a že si nedovede představit, že by se zachovala jinak. K příběhu Marie Klangové je ještě na místě poznamenat, že za svoji činnost byla poté, co upadla v podezření, gestapem vyslýchána a krutě mučena. Přesto nikdy nikoho dalšího z odboje neprozradila.

Dalším oceněným z Vysočiny byl můj dlouholetý blízký známý Jan Litomiský z Vyskytné u Pelhřimova. Jeho životní příběh je mi dobře znám, přesto stojí za to si znovu a znovu i na

osudu Jana Litomiského připomínat, jak bezohledným způsobem si Státní bezpečnost počínala. Ve vězení na Borech se Jan Litomiský potkával například s Václavem Havlem nebo Jiřím Dienstbierem.

Po propuštění z vězení Jan Litomiský v opoziční činnosti pokračoval a v roce 1987 se stal mluvčím Charty 77. Jeho krédo, že život nemáme brát jako kořist, ale jako dar a že pokud se budeme starat sobecky jenom a pouze o sebe, o svoji existenci, o svůj život, že na to můžeme doplatit až tak, že ho nakonec ztratíme, mi připadá i pro dnešní dobu velmi aktuální.

Na závěr již jenom v těchto listopadových dnech opakované velké poděkování všem nositelům paměti našeho národa, kteří se v těžkých dobách během svého života zachovali hrdinně či se nezpovněřili svým životním postojům. Jejich odvaha postavit se v konkrétní chvíli svého života zlu nebo pomoci ostatním zásadně přispěla ke svobodě dnešní společnosti. Prosím, nezapomínejme na to.

(Autor je předsedou Senátu PČR)

Průvod sv. Martina v Lukách n. J. osvětloval lampionový průvod

Luka nad Jihlavou se v sobotu 11. 11. v podvečer proměnila v magické místo, kde se setkali obyvatelé i návštěvníci z okolí, všech věkových kategorií, aby společně přivítali průvod sv. Martina. Již sedmý ročník celé akce organizovalo Mateřské centrum Domeček.

Jednou z očekávaných novinek byl hobbyhorsing, který se stal hitem mezi nejmladšími účastníky průvodu. Děti měly možnost vyzkoušet si tuto zábavnou disciplínu, což přineslo radost nejen jim, ale i jejich rodičům, kteří sledovali jejich šikovné jízdy na domácích koníčkách. Dalším překvapením byli chůdaři v obří velikosti, kteří okouzlili publikum svým pohybem a interakcí. Jejich přítomnost dodala průvodu nový rozměr a vytvořila nezapomenutelný zážitek pro všechny přítomné.

Hudební vystoupení dudáka + bubeníka přidalo do celého programu hudební nádech a dodalo události autentický folklórní zážitek. Jeden z vrcholů večera byl lampionový průvod, který procházel Lukami nad Jihlavou. Účastníci průvodu nesli ve svých rukou svítící lampiony, které osvětlovaly průvod rytířů a družiny chudých vesničanů. Hudebníci tvořili doprovod, a místní hasiči přispěli k zajištění bezpečí průvodu poskytnutím „zastřešení stanem“ pro hudebníky, což byl originální a praktický prvek, zaručující pohodu i v případě nepříznivého počasí. Součástí doprovodného programu byla ohňová show, která osvětlila noční oblohu a vtiskla slavnosti nezapomenutelný prvek tajemna. Návštěvníci měli možnost obdivovat ohňové prvky, které tancovaly ve vzduchu a vytvářely magickou atmosféru.

V průběhu večera se konečně dostavil očekávaný okamžik, kdy do Luk nad Jihlavou dora-

zil sám svatý Martin, provázený družinou rytířů a vesničanů. Místostarostka městyse Jana Zelníčková srdečně přivítala svatého Martina a jeho rytířskou družinu.

Slavnostní příjezd svatého Martina do Luk nad Jihlavou se tak stal nejen kulturním, ale i společenským zážitkem. Událost, zahalená do atmosfé-

ry tradice a radosti, opět připomněla důležitost udržování folklórních tradic a posilování společenské soudržnosti v malých městech.

Realizační tým akce pracoval několik týdnů na přípravě a výsledkem byl nádherný.

Za MC Domeček
Blanka Kovářová
Foto: archiv MC